

[65 to. Vida nam derkuico.]

Čista sta mož in žena, ki sta imela eno punco. Žena vnuj, mož se drugič
oženi in dobi spet hčer. Obe dekleti sta se pregovarjali, katere je lepši. Izgovorja se, da gre
mož v pejo. Pred odhodom ji pa se najel štiri moži, da bi mu drov napravili. Žena pošlje
matereu izmet njij dvajset goldinarjev, da obijje s šunji nelfubo ji pastirko. Da se ji res vtiči,
prinesite mi njine oči in njine roke za dokaz. Moži odidejo v gozd. O polnoči jim pride
dekle južinat. Htelo se ne oglasi na njen klic. Ko pobliže plungi, pove ji eden izmet dvajset
karko in kaj. Žena jih prositi deklet, naj jo pustijo živeti: "Hteli me ne bo več videti, samo
pustite me!" "Pa tvoja mati hoče imeti tvoji oči in tvoji roke v znanost, da si res matra."
"Željo te mojemu pričetku poi in oteka je mami roke, pa ji presik." "Željo te res poi, a
dekletu oteka je roke, da jih pošle mojemu mami roke." Dekletu pa oide dalje po gozdu. Gre,
gre in pride zraven do grajskega gradu vrt, ki je bil res obzidan, samo skozi kanal ji mogla
piti v vrt. Sadi je ležalo po tleh; z meti ga ji pobirala in objela, kar ni imela rok. Grajski se
se ji čudno zdelo, da ji vse sadi objeda. Žena zraven prisko, da bi strazil vrt: "Moram
videti, kakšna žival mi tako sadi objeda!" Gre na drevo in pazi. Ko pride deklet, zabljuje
grajski na drevesu: "Kdo si? Če si ptovk, oglasi se, če ne bom strazal!" "Hči. Če si ptovk,
oglas se; sicer vrtelne!" "Spet mi. Tudi zabljuje grajski: "Če si ptovk, oglasi se, če ne, če bom
vrtel!" "Jaz sem, oboga sirota sem, brez rok, gospod, oglasi se dekletu pod drevesom." "Po-
čakaj, da prideš doli," vli grajski. Dekletu prička grajski, ki jo polji uboj v grad. Da ji tam
soba in najne ptovko, ki bi ji strazla in otekovala. Čez malo časa stane pa povzela. Čez malo
časa ji moral iti grajski v vrt, in ženo samo doma pustiti. Ko ji bil grajski pri vrtu,
je žena povzela dva lepata tina. Pali to petu, kaj naj store. Sed ji moral mimo tina ženo
macehe, ki ji met tem zvedela, kako ni kaj se je zgodilo z njeno pastirko. Veli ji slu pisnu in
va prepisala in matereu matro zapisala, da ji povzela žena dva metvora, pol ptovka, pol žival.
Gospod se ji začel in hudo mu je bilo, a odpisal ji, naj počakajo njije, pa naj bista sirota te,
korina keli. Na potu ji pa spet vzela maceha slu pisnu in prepisala: "Ubijte mater in
otroka!" Doma so naredili ženi dva zepa po pravi pričetki, doli otroka matro in mati ji
odšla po buctu. Na potu ji priču napraviti petu, ki ji bil slp. Teu, pa pave s pludeneu - in takoj
ji videl. Žena gre k studencu, da bi pila. Sklone se, pa sedotaku ostanek roke vrole - takoj
ji je zrasla cela roka. Htelo se drugo roko v roko; tudi druga roka ji zrasla. Zelo ji imela
spet znanave roke, kakor poprej. Žena ji storila moč. b. d. d. d. zagleda žena hči. Gre ji in
pride do zapuscene, prazne hči. Tu ji ostala in imela vuga dovolj.

Met tem ji pa ji prišel grajski domov in vprašal za ženo in otroka. Povedo mu
kaj se je zgodilo. "Moram ji iti iskat, morda jo najdem," pravi grajski in k vpraši na pot.

Tan vojnik je bil z njim. Prideta puščica zapuščenca tišice in prosila za prenočišče. Žena ga je takoj spoznala, moč pa nje ne, ker je imela roke. Tudi njena sinova sta bilo že malo odrasla, lepa fantka; vsak ji imel zlato zvezdo na čelu.

Grajček in vojnik gosta spat, žena ji prela celo noč. Kar pomekne po grajčku roka v spanju: "Fouček, pojdi ati roko popraviti," veli ženi sinu. Vojnik pa ji ni spal in ji se dobro slisal.

Ljubraj vstaneta oba gosta in odideta. Med potam pove vojnik grajčku, kaj je slisal. Takoj sklene, da gosta puščica ta večer kovi ženi spat. Del dan sta hodila po hribi, zvečer prideta spet v puščico. Del dan sta pogozem lovila, pa nisva ničesar prišla. Ali biraš, ne tisti in danes preuči? Žena ji sprejme. Gresta pa, pa spet grajčku roko omame. Pa ni se spal, samo potegil je. "Javček, deneš pojdi po ti ati roko popraviti," veli mati svojemu drugemu sinu. Takrat pa pokaže žnja po kauri. "Takaj mi praviš ata?" Žena se prestraši, poklekne in prosa za odpustitvi ter pove, kako ji je in kaj ji je z njo zgodilo. Vesel obljube moj togo ženo. Bopravijo se dvain in megle tam veliko gostijo. Tudi maceho se porabli v goste. Pri prigrizni pa vpraše grajčka: ~~[Kaj naj tišemu zgod, ki ravno tišija tako naravi, ki atar se je zgodilo z njegovim ženo?]~~ Kaj naj stišini zgod, ki je bil vrok nevre in preganjanje njigori žene. Maceha odgo, vor: "Na štiri kose naj se ga s kovi: pazbga!" Pa prijeti maceho in kovi se jo pazbga na štiri kose.

Zapisal Jivo Kocic.

Preporočal Dr. Ros od Lesnjakov pri L. Kolu.